

62. Wọn wí pé: Ìwọ̀ Sọ̀lìhù, o ti wà láàrin wa tí o sì jẹ ẹni tí a ní ìgbékẹ̀lẹ̀ nínú un rẹ̀ síwájú èyí. Sẹ̀ iwọ̀ yóò máa kò fún wa, láti sin ohun tí àwọn bàbáa wa n sín? Dájúdájú àwa wà nínú un iyéméjì gidigidi sí ohun tí o n pè wá sí.

63. Ó wí pé: Èyin ènìyàn mi, èyin kò rí i pé mo wà lórí ìdì-òrò láti òdò Olúwaa mi, tí Ó sì se àánú Rẹ̀ fún mi? Nítorí náà taani ẹni tí yóò ràn mí lówò níbi iyàa Allaahu tí n bá ẹ̀àìgbòràn sí I? Èyin kò le se àlẹ́kún kan fún mi àyàfi ìparun.

64. Àti pé èyin ènìyàn mi, èyí ni abo-ràkúnmi Allaahu, àmi kan ní ó jẹ fún yín. Nítorí náà ẹ fi í sílẹ̀ kí ó máa jẹun kiri lórí ilẹ̀e Allaahu. Ẹ kò gbọ̀dò se aburú sí i, kí iyà tí ó wà ní itòsìi (yín) má baà jẹ yín.

65. Sùgbón wọn gún un pa. Ó (Sọ̀lìhu) sì wí pé: Ẹ máa gbádùn nínú un ilée yín fún ojò mэта. Iyẹn ni àdéhùn tí ki í se irọ̀.

66. Nígbà tí àşẹ Wá dé, Àwá fi àánú láti òdò Wa gba Sọ̀lìhù àti àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ̀ pẹ̀lúu rẹ̀ là (níbi ìparun) àti idójútì ojò náà. Dájúdájú Olúwaa rẹ̀ ni Alágbára, Abiyi jùlọ̀.

67. Ìjágbe mọ̀ni sì gbá àwọn alábòsì mú, wọn sì kú ní ẹni tí ó dojúbolẹ̀ nínú un ilée wọn.

68. O dàbí ẹni pé wọn kò gbé inú un rẹ̀ rí. Kíyèsí i, dájúdájú àwọn ìran Samuudu se àìgbàgbọ̀ sí Olúwaa wọn. Kíyèsí i, jìnnà réré (sì ikẹ́e Allaahu) kí ó máa bá àwọn ìran Samuudu.

69. Àwọn òjìşẹ Wa ti wá bá Ibraahiimu pẹ̀lúu iró idunnú. Wọn wí pé: Alááfíà (kí ó máa bá ẹ), òun náà wí pé: Àláfíà (kí ó máa bá yín). Kò pé rárá tí ó fí gbé ẹran omọ málù yíyàngbẹ wá.

قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا ۖ^ط
أَتَنْهِنَّا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ^ط
مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿١٢﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُ أَرَأَيْتُمْ

إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَءَاتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً^ط
فَمَن يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۖ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿١٣﴾ وَيَتَقَوَّمُ هَذِهِ نَاقَةٌ

اللَّهُ لَكُمْ ءَايَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿١٤﴾
فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ

ذَٰلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا
نَحْنًا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَمِنْ خِزْيٍ يَوْمَئِذٍ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

﴿١٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا
فِي دَيْرِهِمْ جِثْمِينَ ﴿١٧﴾ كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا
أَلَّا إِنَّ ثَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۚ أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ﴿١٨﴾

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَىٰ قَالُوا
سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ ۖ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ

حَنِيدٍ ﴿١٩﴾